

Pyhäkön lamppu

Suomen Luther-säätiön
tiedotuslehti 3/2007

Eikä Jumalan lamppu
ollut vielä sammunut 1. Sam 3:3

Kyyhkysen lentorata

Minä uskon Pyhään Henkeen, pyhän yhteisen seurakunnan. Uskontunnustus kiteyttää sen, miten Pyhä Henki ja seurakunta kuuluvat erottamattomasti yhteen. Pyhä Henki kutsuu ja kokoaa kristillisen kirkon. Miten Pyhä Henki johdattaa ja varjelee seurakuntaa, siitä näyttää vallitsevan suuri hämmennys kirkossamme. Mikä auktoriteetti kirkossa pätee? Kuitenkin Raamatun opetus on selvä: Jumalan sana on Pyhän Hengen työväline. Siten voimme tiivistäen sanoa: *Ei ole Hengetöntä sanaa eikä sanatonta Henkeä.* Kirkko ei voi etsiä tukea ajanhengestä sanan kustannuksella eikä liioin tukeutua Hengen ilmiöihin ja ilmoituksiin ohi Jumalan kirjoitetun sanan. Luther kirjoittaakin osuvasti sanan ja kirkon välisestä auktoriteettisuhteesta: *Kirkko on näet tytär, sanasta syntynsä saanut. Kirkko ei ole sanan äiti.*

Luther-säätiön työnäkynä on koko maan kattava jumalanpalvelusyhteisöverkosto. Ja kun puhumme jumalanpalvelusyhteisöjen rakentamisesta, me puhumme työstä, jonka Pyhä Henki voi yksin saada aikaan. Otan esille neljä kohtaa.

Ensinnäkin on kyse Jeesuksesta Kristuksesta ristiinnaulittuna. Isä Jumala todisti Jordanilla Pojasta, ja Pyhä Henki laskeutui Jeesuksen päälle. Isän armollisen äänen ja Hengen kyyhkysen voi löytää vain Jeesuksen luota. Haluamme olla osa sellaista Hengen uudistusliikettä, jossa yhä uudestaan toteutuvat Jeesuksen sanat: *Hän on minut kirkastava, sillä hän ottaa minun omastani ja julistaa teille* (Joh.16:14). Jeesuksen ansiosta, voitosta ja armosta riittää kai-

kille otettavaa, jaettavaa ja julistettavaa uskon kautta omistettavaksi.

Toiseksi on kyse Jeesuksesta Kristuksesta sanassa ja sakramenteissa. Vä-lillä kuulee sanottavan, että Jumala on paljon enemmän kuin Raamattu, tai armonvälineet eivät ole itse Jeesus ja armo. Näin varoitetaan korostamasta sanaa ja sakramenteja kolmiyhteisen Jumalan kustannuksella. Älkää tunkeko suurta Jumalaa mihinkään pieneen laatikkoon! Tämä on aivan totta ylhäältä taivaasta, Jumalan majesteettillisesta näkökulmasta katsottuna. Hänen olemuksensa, sanansa ja tekonsa ovat aina enemmän, kuin mitä hän meille on ilmoittanut. Mutta syntinen ihminen ei katsokaan Jumalaa ylhäältä käsin, vaan täällä ajassa maan kamaralta. Siksi meille ratkaiseva kysymys on: Missä kolmiyhteinen Jumala on armollisesti läsnä minulle! Hän on juuri siinä 'laatikossa', jonka itse on meille kohtaamispaikakseen antanut: sanassa, kasteessa, ehtoollisissa ja synninpäästössä. Siksi meillä ei ole muuta Jumala kuin hän, joka puhuu Raamatussa. Minulla ei ole muuta Kristusta ja armoa, kuin minkä Pyhä Henki sakramenteissa lahjoittaa.

Kolmanneksi on kyse Jeesuksesta sanassa ja sakramenteissa, jotka ovat luonamme jumalanpalveluksessa. Katolista kirkkotilaa hallitsee alttari, reformoitua saarnatuoli. Luterilaista kirkkotilassa näemme heti sekä saarnatuolin että alttarin. Ne kertovat, missä ja miten pyhässä kasteessa seurakuntaan liitetyt kristityt viikoittain ravitaan. Jumalanpalvelus rakentuu keskeisesti sana- ja ehtoollisosiosta. Siksi liturgia on Hengen elävää liikettä, jossa

Kuva: Jaakko Kettoniemi

TEKSTI: JUHANA POHJOLA
Suomen Luther-säätiön Dekaan

Jeesus lahjoineen tuodaan todellisesti luoksemme.

Neljänneksi on kyse seurakunnasta, sillä missä Jeesus sanassa ja sakramenteissa jumalanpalveluksessa on läsnä, siellä Pyhä Henki kokoaa kristillisen kirkon. Seurakunta on olemukseltaan jumalanpalvelusyhteisö. Se on pyhien yhteisö, koska ei ole Hengetöntä sanaa eikä sakramenteja ilman Kristuksen pyhittävää armoa. Hyvin kallis ja vaalittava asia seurakunnassa on pyrkiä säilyttämään Hengen luoma ykseys rauhan yhdyssiteellä (Ef.4:3). Seurakuntansa Kristus täyttää kiitoksen ja rukouksen Hengellä. Hän varustaa sen kaikilla lahjoilla, joita se tarvitsee uskontodistukseen ja rakkauden palvelutehtävään maailmassa. Tämä siksi, jotta ihmiset oppisivat tuntemaan ristiinnaulitun Kristuksen ja hänet armonvälineissä, jotka taas löytyvät jumalanpalvelusta viettävän seurakunnan keskellä.

Tämä on se Pyhän Hengen kyyhkysen lentorata, jota hän ei väsy kiertämään. Ja tätä Pyhä Hengen kutsuvaa ja kokoavaa työtä varten meidätkin on liikkeelle lähetetty.

Pyhäkön Lamppu 3/2007 >>> s. 2: Pääkirjoitus >>> s. 3: Lohdutuksen Henki >>> s. 4: Hengen seitsemän lahjaa - näin Kristus ja hänen opetuslapsensa varustetaan >>> s. 6: Valokeilassa >>> s. 8: Tähän on tultu - tästä on hyvä mennä eteenpäin >>> s. 10: Luther-säätiön valtuuskunta koolla Tampereella >>> s. 11: Ilmoitusasiat >>> s. 12: Sävelet sanan palveluksessa

Lohdutuksen Henki

“**K**urjia lohduttajia olette kaikki”, totesi muinoin vanhan liiton suuri kärsijä Job ystävilleen. Itse asiassa ystävien hyvää tarkoittavat sanat vain masensivat Jobia entisestään. Halutessaan puolustaa Jumalaa he selittivät Jobin onnettomuuksien syyn olevan hänessä itsessään ja neuvoivat häntä tekemään parannuksen. Näin tuli Jumalan lyömä miespoloinen vielä ystäviensäkin lyömäksi. Vasta Jumalan omat sanat toivat Jobille lohdutuksen ja toivon.

Lohduttajan vaikealla paikalla

Kurjia lohduttajia lienee muitakin kuin Jobin ystävät. Itse kukin on saattanut kohdata avuttomuutensa ja hämmennyksensä tavatessaan läheisensä menettäneen ystävänsä. Vaimoni äskettäisen poisnukkumisen johdosta olen kuullut useita kertoja osanoton ilmaisun jälkeen sanat: ”En osaa sinulle mitään sanoa”. Ihmisviisaudet tuntuvat siinä tilanteessa kovin kepeiltä. Kokemuksesta sanoisin kuitenkin, että osanoton ilmaisu ja mahdollinen halaus kyllä riittää ja lämmittää mieltä. Jumala on kuitenkin lohdutuksen Jumala. Hänellä on sanat, jotka antavat surevalle tulevaisuuden ja toivon. Hän, joka ei jättänyt Jobia ahdinkoonsa, tahtoo lohduttaa meitäkin.

Jeesuksen jäähyväispuheessa (Joh.14) on sanat, joilla hän lohdutti opetuslapsiaan viimeisenä iltana puhuttuaan pian tapahtuvasta poismenostaan. Sana on Hengen miekka, ja kun Pyhä Henki avaa Jumalan lohdutukseksi tarkoittamat sanat, niin silloin me saamme todellisen toivon ja lohdutuksen.

Sukupolvien saatossa lukematto-

mat ihmiset ovat ammentaneet juuri näistä sanoista lohdutusta kaipaavakseen ja suruunsa. Mekin pysähdymme nyt näiden sanojen ääreen kuullaksemme, mitä Henki seurakunnalle sanoo.

Yksin Jeesus voi antaa lohdun

”Älköön teidän sydämenne olko murheellinen. Uskokaa Jumalaa ja uskokaa minuun.” Huomaamme, että Jeesus näki opetuslasten surun ja murheen. Hän ei ollut välinpitämätön heidän surustaan, vaan tahtoi lohduttaa heitä. Avain lohdutukseen on usko Jumalaa ja Jeesukseen. Aika mahdotonta on jakaa lohdutusta ihmisille, jotka ovat irtautuneet kristillisestä uskosta. Todellisen lohdutuksen sijaan tulevat silloin tyhjäänpäiväiset lohduttelut, joita papit kuulevat yllin kyllin hautajaisissa ja muistotilaisuuksissa.

Jatkaessaan puhettaan Jeesus alkaa kertoa Isän kodista. Hänen päämääränsä ei ole jokin suuri tuntematon tai vain olemassaolon päätyminen vaan Isän koti. Hän ikään kuin sanoo opetuslapsilleen: ”Älkää minua surko, minun käy hyvin, ihana Isän koti odottaa minua. Siellä on taivaallinen Isä, jonka isyydestä parhainkin isyys täällä maan päällä on vain kalpea aavistus.” Sanat isä ja koti ovat jo täällä ajassa monille rakkaat, kuinka paljon ihmeellisemmästä todellisuudesta kertovat sanat taivaallinen Isä ja Isän koti taivaassa.

Toiseksi Jeesus lohduttaa opetuslapsiaan sanoen: ”... tulen minä takaisin ja otan teidät tyköni, että tekin olisitte siellä, missä minä olen.” Jälleen näkemisen toivo on

rakkaansa menettäneelle ainoa todellinen lohdutus. Tämän toivon Jeesus antaa omilleen näillä sanoillaan. Isän kodissa saamme kohdata Jeesuksen ja toivon mukaan rakkaamme. Kuolema ei siis ole lopullinen ero, se on vain hetken kestävä tilanne. Eron aiheuttamat suru, kaipaus, ahdistus ja pelko vaihtuvat iloon, riemuun, rauhaan ja rakkauteen.

Kolmanneksi Jeesus puhuu tiestä isän kotiin. Eipä päämäärä paljoa lohduta, ellei ole keinoja saavuttaa sitä. sanoessaan ”minä olen tie...” Jeesus ikään kuin vakuuttaa, ettei hän vain odota perillä, vaan kuten laulussa sanotaan ”koko tien hän kanssain kulkee”. Opetuslasten ei tarvitse etsiä tai rakentaa tietä Isän kotiin. Se on jo valmis. Esteet on raivattu perille asti. Pyhän Hengen kautta Jeesus on omiensa kanssa heidän matkallaan kohti lopullista päämäärää. Tällä matkalla hän lohduttaa meitä muistuttamalla sanoista, jotka hän on meille antanut. Näin kurjatkin lohduttajat saavat ammentaa lohtua.

TEKSTI:
MARKKU SUMIALA
Pori

Hengen seitsemän lahjaa – näin Kristus ja hänen opetuslapsensa varustetaan

Aina siitä asti, kun helluntaiherätys 100 vuotta sitten puhkesi eräissä Kalifornian metodistikirkoista, on Pyhän Hengen lahjoja koskeva opetus sitä seuranneessa karismaattisessa liikehdinnässä noudatellut tiettyä kaavaa, joka nousee 1. Korinttolaiskirjeen 12. ja 14. luvun tulkinnoista. Kielilläpuhumisen lahja nostetaan usein etualalle pääsylippuna henkikasteen saaneiden joukkoon. Toisin kuin Uudessa Testamentissa, ei enää edellytetä puheen tulkitsemista tai odoteta toisten tai puhujan itsensä voivan ymmärtää puhetta.

Ratkaisevana merkinä Pyhän Hengen läsnäolosta seurakunnassa pidetään sitä, esiintyykö siellä paranemishmeitä. Kristityt, joilla ei ole kokemusta kielilläpuhumisesta, tuntevat olevansa toisen luokan kansalaisia Jumalan valtakunnassa. Saatetaan pitää vähempiarvoisina tai kuolleina seurakuntia, joissa sana puhtaasti saarnataan ja sakramentit oikein jaetaan, jos siellä ei ole todisteita tai ainakin huhuja ihmeistä. Missä tällainen asenne vallitsee, siellä kirkko vähitellen pirstoutuu, ja usein ajaudutaan lainomaisiin pyrkimyksiin saada kaikki keinoin aikaan oikeantyyppisiä ilmiöitä. Tällaisen julistuksen ongelma ei ole se, että Hengen lahjoista puhutaan liikaa, vaan että niistä puhutaan liian vähän. Armolahjoja ei löydetty vasta helluntaiherätyksen myötä, vaan silloin niiden määritelmä kaventui. Martti Luther kirjoittaa kolmannen artikkelin selityksessään: ”Uskon, etten voi omasta järjestäni enkä voimastani uskoa Herraani Jeesukseen Kristukseen enkä päästä hänen luokseen, vaan että Pyhä Henki on kutsunut minut evankeliumin välityksellä, valaissut minut lahjoillaan...”

Mistä lahjoista on kysymys? Lutherin kirjoittaessa kirkossa vallitsi itsestään selvä tietämys siitä, että viitattiin Pyhän Hengen seitsemän lahjaan. Ne on lueteltu Jesajan 11. luvun 2. jakeessa. Siellä puhutaan Iisain kannosta puhjenneesta vesasta ja toisesta Daavidista eli Messiaasta tai Kristuksesta. ”Ja

hänen päällensä lepää Herran Henki, viisauden ja ymmärryksen henki, neuvon ja voiman henki, tiedon ja Herran pelon henki.” Keskiajalla heprealaista tekstiä ei ollut käytettävissä, luettiin Septuagintaa kreikaksi ja Vulgataa latinaksi. Niinpä heprean ’pelko’ (*jir’ath*) käännettiin sanoilla ’timor’ pelko ja ’pietas’ hurskaus. Hurskaus on katolisissa katekismuksissa nykyisinkin seitsemäntenä lahjoista, joilla Pyhä Henki varustaa sielun. Tämän sanan avulla on myös saatu pyhä seitsemänluku.

Luterilainen raamatunopettaja Franz Delitzsch näkee kuitenkin seitsemänluvun toisella tavalla. Herran Henki ei tarkoita pelkästään Henkeä, joka tulee Herralta vaan myös sitä, että Pyhä Henki suo lahjanaan Herran läsnäolon. Pyhä Henki tekee Herran Kristuksen läsnä olevaksi, sen opimme varsinkin ilmentyksestä: Juuri Pyhä Henki toi Pojan taivaasta maahan. Sama toistuu, kun Pyhä Henki tekee Kristuksen läsnä olevaksi sakramenteissa ja antaa hänen uskon kautta asua sydämessämme. Vanhan liiton aikana Hengen seitsemänlukuista lahjaa symboloi seitsemänhaarainen kynttilänjalka. Menorah -kynttilänjalassa keskimmäistä kynttilää pidettiin Messialle kuuluvana. Kirkossa sitä vastaa alttaripöytä, jolla palaa kuusi kynttilää krusifiksi keskellä. Herran Henki tekee Kristuksen läsnä olevaksi keskellämme. Ilmestyskirjassa tapaamme seitsemän lahjaa eli seitsemän henkeä muutamassa kohden: Ilm.1:4, 4:5.

Sanoma seitsemästä lahjasta, Kolmiyhenteisen Jumalan ilmestyminen meille, on siis erittäin keskeinen asia. Jeesuksella on Hengen seitsemän lahjaa, se ilmenee selvästi, kun hänet kastetaan ja Henki laskeutuu hänen ylle. Joka on kasteen ja uskon kautta Kristuksessa, elää siis samassa Hengessä kuin hän. Mitkä ovat kuusi muuta lahjaa? Käymme ne läpi yksitellen.

Viisaus

Viisaus (*chokmah* hepreaksi, *sofia* kreiki-

kaksi) on lahja, jonka avulla ymmärretään, mitä jonkun toisen olemuksessa on, ennen kaikkea Jumalan olemuksessa. Tästä lahjasta Paavali kirjoittaa 1 Kor. 2:10, 12: ”Mutta meille Jumala on sen ilmoittanut Henkensä kautta, sillä Henki tutkii kaikki, Jumalan syvydetkin.” ”Mutta me emme ole saaneet maailman henkeä vaan sen Hengen, joka on Jumalasta, että tietäisimme, mitä Jumala on meille lahjoittanut.” Kohdasta 1 Joh. 2:24 luemme, ettei kenenkään tarvinnut kertoa Jeesukselle, millainen ihminen on. Hän tietää, mitä ihmissydämessä on. Näin viisauden Henki toimii Jeesuksessa.

Ymmärrys

Ymmärrys (*binah* hepreaksi, *diakrisis* tai *synesis* kreikaksi) on lahja osata erotella hyvä pahasta ja totuus valheesta. Tämä lahja antaa kyvyn erotella henget ja ohjaa kirjoituksia tutkiessa ymmärtämään niiden totuudet oikeilla paikoillaan kokonaisuuteen nähden, jolloin myös nähdään niistä muotoutuva oppi. Näin kristittyä voidaan varustaa jakamaan oikein lakia ja evankeliumia ja sielunhoitajaa tunnistamaan Hengen armojärjestyksen mukainen työ.

Neuvo

Neuvo (*etzah* hepreaksi, *boules* kreikaksi) on Delitzschin mukaan lahjaksi saatu kyky tehdä oikeat johtopäätökset siitä, mitä saa lukea ja oppia. Voi olla, että näitä johtopäätöksiä on sovellettava omaan itseen. Kolmetuhatta sydämeensä piston saanutta miestä kuulivat Pietarilta neuvon tehdä parannus ja antaa kastaa itsensä. Neuvon Henki koskettaa Sakkeusta kun Jeesus vieraillee hänen kotonaan, ja hän tajuaa, mitä on tehtävä. Sielu, joka pelästyy syntiään ja syyllisyyttään saa neuvon paeta Jeesuksen ja hänen ristinsä luo.

Voima

Voima, (*geburah* hepreaksi ja *ischyos* kreikaksi) annetaan ihmisen sydämeen, että hän voi noudattaa Hengen anta-

mia neuvoja. Kolmetuhatta miestä antoi kastaa itsensä helluntaina. Sakkeus antoi kaksinkertaisen korvauksen niille, joita oli huijannut ja avusti köyhiä. Etiopialainen hoviherra otti kasteen. Pyhä Henki antaa ihmissydämelle voiman tarttua Kristukseen sanassa ja sakramenteissa ja omistaa hänet itselleen.

Tieto

Tieto (*da'ath* hepreaksi ja *gnoseos* kreikkaksi) opettaa tuntemaan Herran rakkaudessa. Tietoa merkitsevä sana on sama, jota VT käyttää miehen ja vaimon välisestä intiimeimmästä rakkaudesta. Tämä lahja johtaa vanhurskautetun sielun *unio mysticaan*, sielun salaiseen yhdistymiseen Kolmiyhdyksen Jumalan kanssa.

Pelko

Pelko (*jirath Adonai* hepreaksi ja *eusebeias* kreikkaksi) on lahja sydämestään kunnioittaa Herraa ja pelätä eniten Hänestä eksymistä ja ennen kaikkea Hänen tahtonsa rikkomista.

Syventyessä näihin seitsemään lahjaan huomaa, ettei ole kyseessä jonkinlainen Jumalan lapsen vapaaehtoinen lisävarustus, vaan oikeastaan Hengen synnyttämä pelastava usko koostuu niistä. Ilman näitä lahjoja ei siis voi uskoa, ja usko Kristukseen on merkki siitä, että ihmisellä on nämä lahjat. Hengen seitsemän lahjaa ovatkin siis perusvarustus, jonka Pyhä Henki lahjoittaa jokaiselle kristitylle kasteessa, ja ne uudistuvat Jumalan sanan ja ehtoollisen kautta.

On todella syytä rukoilla jatkuvasti, että nämä lahjat kasvaisivat ja tulisivat oikein käytetyiksi. Jos tämä saa olla armolahjoja koskevan opetuksen lähtökohta, on helppo ymmärtää, että raju veto kasteen sakramenttiin ja ns. hen-

kikasteen välillä on inhimillistä tekoa. (kts. Joh. 3:5)

Jokainen kaste Isän, Pojan ja Pyhän Hengen nimeen on kaste Pyhässä Hengessä, ja missä on elävää uskoa, siellä tavataan myös tärkeimpiä lahjoja. Monet Jumalan lapset saavat vapautua B-luokkaan kuulomisen tunteesta ja iloita Hengen heille antamista lahjoista. He saavat vapaana paineista ja itseään suggeroimatta rukoilla, että lahjat voimistuisivat heissä ja heidän seurakunnissaan.

Näin ilo ja ykseys Pyhässä Hengessä voi voimistua ja syventyä Kristuksen kirkossa, joka lähtökohtaisesti on ja pysyy helluntain kirkkona, Pyhän Hengen kirkkona.

Kun lukee evankeliumeja tämän Jesajan 11. lukua koskevan opetuksen näkökulmasta saa huomata, että tekstit avautuvat uudella tavalla; tulee mahdolliseksi tunnistaa Jeesuksessa ja hänet vastaanottaneissa toimivia Hengen lahjoja.

TEKSTI:
FREDRIK SIDENVALL
Frillesås, Ruotsi
Käännös: Satu Savolainen

Pyhän Hengen seitsemän lahjaa

Jesaja 11

Herran temppelin Seitsemääräisen lampunjalan, Menorahin, avulla voidaan kuvata Pyhän Hengen työtä ja lahjoja.

Valokeilassa

Johanneksen jumalanpalvelusyhteisö, Tampere

Johannes-yhteisön lähtökohtana voidaan pitää Härmälän kirkolla vuosituhannen alussa järjestettyjä raamattupäiviä, jotka Luther-säätiö järjesti yhdessä paikallisten kanssa. Raamattupäivät loppuivat Härmälässä, mutta raamattupiirit jatkuivat. Eri puolilta Suomea Tampereelle muuttaneet Luther-säätiön toiminnassa mukana olleet tutustuivat paikallisiin aktiiveihin, ja niin joukko alkoi kasvaa. Mielissä alkoi itää toive Luther-säätiön messujen aloittamisesta Tampereella. Keväällä 2004 päätettiin, että messut aloitetaan heti kun tilat löytyvät. Ensin kyseltiin evankelis-luterilaisen kirkon seurakunnilta tiloja, mutta tästä suunnasta ovet eivät auenneet. Rukousvastauksena Tampereen Metodistikirkko halusi vuok-rata tilansa meille kahdesti kuukaudessa. Ensimmäistä messua vietettiin 25.4.2004. Yhteisö järjestäytyi vuoden 2005 lopulla, ja kutsui pastorikseen Juhana Pohjolan.

Tampereella haasteena on, että hengellistä, etenkin ns. “vapaiden suuntien”, tarjontaa on paljon. Tunnustuksellinen luterilaisuus joutuu elämään tästä syystä jossain määrin sivussa valtavirroista. Toisaalta olemme saaneet olla rauhassa – media ei ole ollut meistä kiinnostunut. Joidenkin mielestä olemme kuitenkin olleet liiankin hiljaa: ”mikä se semmoinen porukka on, joka ei missään mitään itsestään kerro”, on kysely. Tiedotukseen pyritäänkin panostamaan jatkossa enemmän. Olemme iloisia myös muista Tampereen tunnustuksellisista yhteisöistä, ja toivomme että voisimme tulevaisuudessa tehdä yhteistyötä myös yhteisötasolla.

Iloitsemme siitä, että yhteisön jäsenmäärä on kasvanut, kun asiaa on pidetty esillä. Tällä hetkellä jäseniä on 48. Yhteistyö Tampereen Metodistikirkon kanssa on toiminut hyvin ja aivan ydinkeskustassa sijaitsevat kauniit ja toimivat tilat ovatkin meille kiitoksen aihe. Pyhäkoulutyö on menossa eteenpäin, ja pienryhmätoimintaa on Johannes-yhteisössä ollut alusta saakka. Vuoden alussa aloitettiin raamattupiiri, joka kokoontuu kodeissa niinä sunnuntaina jolloin ei ole messua. Yhteisön jäsenet ovat avanneet kotejaan kiittävästi, ja olemme kokoontuneet melkein joka kerta eri perheen luona. Monet ovat kokeneet tullessaan hengellisesti ravituiksi myös piiriin kautta.

Miksi Johannes?

Tampereella olemme mietti-neet, onko Johannes liian ylevä nimi yhteisölle - Johanneksen evankeliumissa kun ovat monet Raamatun kirkkaimmista helmistä: Pienoisevankeliumi, Hyvä Paimen -luku ja koskettavat kuvaukset syntisen armah-tamisesta.

Johannes-nimi sopisi meille kyllä siksi, että olemme usein hänen laillaan valitsemassa itsellemme parhaita paikkoja tai pyytämässä tulta taivaasta vihollistemme päälle! Siksi meillä onkin kyllin syytä Johanneksen lailla kiiruhtaa lähelle Jeesusta, suorastaan rintaan nojaamaan, samalle paikalle, jossa hänkin tuli tuntemaan ja sai omistaa Jumalan rakkauden Jeesuk-sessa Kristuksessa.

Meillä on siis jo yhteisömme nimessä lain ja evankeliumin saarna.

Ilo päästä rakentamaan!

Erkki Laaksonen Johannesyhteisöstä kertoo: Tulin uskoon 1982. Minulle oli käynyt katekismuksessa kuvatulla tavalla: ”Jos Pyhä Henki ei saa lapsena kastettua hoitaa Kristuksen yhteydessä, niin maailman henki valtaa hänet.” Lapsuuden pyhäkoulun ja rippikoulun jälkeen vieraannuin seurakunnasta ja Sanasta. Vähän yli kolmekymmppisenä elämäni ajauduttua monella tavalla umpikujaan Jumala kutsui uudelleen yhteyteensä äitini, siskoni ja veljeni uskoontulon kautta. Jumalan Sana paljasti minullekin hengellisesti kuolleen tilani. Siinä missä mikään ihmisten lohdutus ei voinut enää auttaa, avautui Raamatusta Jesajan kirjan 53. luvun sanoissa armon evankeliumi Jeesuksen täytetystä työstä, johon synnin hädäsäni sain turvautua ja niin löysin rauhan tunnolleni.

Tuli valtava Sanan nälkä ja Sanan äärelle Herra minut pian johtikin. Olin Ryttylässä Lähetyskoulussa ensin raamattukurssilla ja sitten töissä kiinteistöhoitajana. Sain olla siellä viiden vuoden ajan säännöllisen jumalanpalveluselämän ja seurakuntayhteyden osallisuudessa. Se oli tärkeää Sanaan juurtumisen ja uskossa kasvamisen aikaa.

Jumalanpalvelusseurakunta puuttuu

Vuonna -87 palasin putkimiehen ammattiini ja muutin ensin Tampereelle, vähän myöhemmin Nokialle. Oli suuri muutos tulla Lähetyskoulun kiinteästä yhteisöstä seurakunnallisesti aivan erillisiin ympyröihin. Olin kyllä mukana hengellisessä toiminnassa, evankelioimistyössä ja kuorossa, mutta kotiseurakunta tavallaan puuttui. Karismaattisuus alkoi 90-luvulla yhä voimakkaammin vaikuttaa seurakunnissa, erityisesti Nokialla. Yhteiskristillisyyttä arvostettiin ja opin merkitystä vähäteltiin. Opillisen sekavuuden keskellä minulla kasvoi tarve löytää taas sanan ja sakramenttien hoitoon. Olinhan saanut sellaisessa olla, vaikka sen perustavaa merkitystä en silloin oikein ymmärtänyt. Nyt sain huomata, ettei ollutkaan niin helppoa löytää jumalanpalvelusta, johon olisi voinut hyvällä omallatunnolla osallistua. Järjestäessäni seuroja ja muita hengellisiä tilaisuuksia, koin myös ongelmaksi, ettei ollut paikkaa mihin ihmisiä kutsua. Puuttui jatkuvuus.

Luterilainen koti metodistikirkosta

Tässä tilanteessa löysin Luthersäätiön. Sen työnäkyyn saatoin sydämestäni yhtyä ja oli ilo päästä mukaan rakentamaan Tampereelle syntyvää yhteisöä. Olen saanut palvelua tuntiona, raamattupiiriin vetäjänä ja kotiseurojen järjestäjänä. Saamme olla koko perhe mukana. Erityisesti iloitsimme 14-vuotiaan Tapani-poikamme mukanaolosta. Hienoa on ollut kuulla hänen sanovan messuista: ”siellä on saarna, josta sentään ymmärtääkin jotain”. Taitaa poika verrata pastorin saarnoja omaan opetukseemme kotona.

Johannes-fakta

**Messu joka toinen
sunnuntai klo 17**
27.5. ja 10.6.
Lapintie 4

Pyhäkoulu, kirkkokahvit

Raamattupiiri
Messuttomina sunnuntaina
Tervetuloa!

Vuonna 2006 jumalanpalvelukseen
osallistui keskimäärin n. 45
henkilöä/kerta.

Yhteydet:
Pastori Juhana Pohjola
Puh. 041-5077283
etunimi.sukunimi@luthersaatio.com

Johannes-yhteisön isäntä
Antti Tuomenoja
puh.050-4117402
etunimi.sukunimi@gmail.com

Rakentamisen aikaa

Suunnilleen sama aika, mitä nyt on saatua olla Johannes-yhteisöä rakentamassa olemme rakentaneet vanhoista hirsistä kesämökkiä. Tonttimme on saassa, joten työlästä on ollut, mutta pikku hiljaa työ on edistynyt ja mökki nousut. Mökkiprojektissamme näemmekin innostavan kuvan myös seurakunnan rakentumisesta. ”*Sentähden, rakkaat veljeni, olkaa lujat, järkähtämättömät, aina innokkaat Herran työssä, tietäen, että teidän vaivannäköenne ei ole turha Herrassa.*” 1.Kor.15:58

TEKSTI:
RITVA JA ERKKI LAAKSONEN, ANTTI TUOMENOJA

Tähän on tultu – tästä on hyvä mennä eteenpäin

“**T**uskin kukaan osasi vain pari, kolme vuotta sitten, vielä vähempi pari, kolme vuosikymmentä sitten, arvata, missä tilanteessa olemme Suomen evankelis-luterilaisessa kirkossa tänään. Yllättävä muutoksen aalto on lähentynyt kohisten vyörymään. Tämä hyökäys ei ole luonnollisen nousuveden kantama. Se on tsunami, joka on syntynyt siitä, että syvällä perustukset ovat järkkäneet.

Tämä hyökäysaalto on hallitsematon. Kukaan ei kykene sitä ohjaamaan eikä valjastamaan. Piispoilla ei ole kantaa, joka poikkeaisi julkisuuden mielipidemarkkinoiden huutoäänestyksistä. Media, erityisesti sanomalehdet Helsingin Sanomat kärjessä, on muuttunut teologis-kirkkopoliittiseksi puolueeksi, jotka sananvapauden sijasta käyttää sananvaltaa megafonin tavoin. ‘Vääriä’ perusteltuja mielipiteitä ei pidä vaivautua lähettämään toimitukseen. Niitä ei suvaita eikä julkaista. Kaukana ulapalla hyökäysaallon tuloa tuskin huomasi joitakin kokeneimpia ja tarkkakatseisimpia lukuunottamatta. Rannan tuntumassakaan ei heti havaita tuhon saapumista. Sri Lankassa merivesi nousi hetkeksi Colombosta etelään vievälle rautatielle. Rauhallisesti vetäydytään se jätti suuren määrän sätkiviä kaloja rautatien varteen ihmisten iloksi. Juna pysähtyi siihen paikkaan eikä noussut edessä olevalle ylängölle, missä se olisi ollut turvassa. Kesken kalojen kokoamisen riemun raivoisa kuoleman aalto vyöryi mereltä ja vei kaiken mennessänsä niin, ettei yksikään pelastunut.

Kärsivällisyys loppu

Suomen evankelis-luterilaisessa kirkossa on alkanut historiallinen ajojahti, jonka tarkoituksena on panna järjestyseen kaikki ne, jotka vuodesta toiseen ovat Raamatun perusteella vastustaneet enemmistöä virkakysymyksessä. Kirkon ja valtiomahtien kärsivällisyys on nyt loppu, Marcus Tullius Ciceron sa-

noin: *”Quo usque tandem abutere Catilina patientia nostra – hamaan mihin saakka sinä Catilina käytät väärin kärsivällisyyttämme?”* Avaa televisio tai radio, lue päälehdet ja pienemmätkin julkaisut. Sävel on sama, sama on kaiku askelten: *”Nyt siitä tehdään loppu!”* Miksi muuten poliisia kutsuttaisiin paikalle, kuten tapahtui edellisen kerran 1800-luvun herätysten vainoissa? Tällä menolla Raamattuun ja luterilaiseen tunnustukseen pitäytyviltä sulkeutuvat rakkaat, perinteiset kotikirkot yksi toisensa jälkeen.

Kun poliisia tarvitaan virkakysymyksen paimentamiseen, se merkitsee sitä, että kaikki muukin, mikä meillä on opiksi ja lohdutukseksi Raamatussa, on milloin tahansa muuttumassa poliisiasiaksi. Jos Kristuksen asettaman apostolisen viran kohdalla emme saa uskoa ja seurata Pyhää Raamattua, niin on turha odottaa, että se sallittaisiin missään muusakaan kysymyksessä, jossa Jumalan sana ja ajan käsitykset riitelevät. Ruotsi on näyttänyt varoittavia esimerkkejä. Täällä Itämaassa kiiruhdetaan perässä. Yli neljännesvuosisadan on Ruotsissa suljettu pappisvihkimyksestä pois ne miehet, joilla on Raamatun ja luterilaisen tunnustuksen mukainen usko ja tunnustus. Saarnaajaa, joka opetti tekstiuskollisesti Roomalaiskirjeen 1. lukuun, sai vankilatuomion. Tosin korkeampi oikeusaste vapautti Åke Greenin pitkän hampain.

Kuten maailmankuulu piispa Anders Nygren v. 1958 ennusti, Ruotsin kirkko siirtyi naispappeuden mukana gnostilaisuuden tielle. Nyt kirkko on virallisesti hylännyt jo Raamatun luomiskunnon hyväksymällä homoseksualismia varten räätälöidyn ’sukupuolettoman avioliiton’. Sellainen olisi ajatuksena naurettava, ellei se Jumalan sanan valossa olisi niin iljettävä ja kauhistava. Juuri tällaiselle Sodomian tielle Suomen kirkkoakin ollaan parhaillaan viemässä.

Lopullinen ratkaisu

Vauhti tulee kiihtymään, kunhan virkakysymyksen ’lopullinen ratkaisu’ on ensin toteutettu. On turha odottaa, että piisapakunta tekisi mitään. Se ei siihen yksinkertaisesti kykene. Piispat ovat jatkuvasti devalvoineet oman virkansa jumalallisen oikeuden kannalta, vaikka he ovatkin alkaneet vaatia jesuiittojen ns. cadaver-kuuliaisuutta inhimilliseen oikeuteen kuuluvissa asioissa. Piispankäräjillä ei kukaan voi enää odottaa oikeudenmukaista kohtelua. Raamatun suurten ilmoitussalaisuuksien kieltäjille on tiedossa pehmeää, ymmärtävää käsittelyä ja vapauttavia päätöksiä. Voi puolestaan sitä, joka vetoaa Pyhään Raamattuun, luterilaisten kristittyjen jumalalliseen oikeuteen! Siitä ei hyvää seuraa.

Äänekkäästi ’lopullisen ratkaisun’ mukana Raamatun ja luterilaisen tunnustuksen Suomesta on menossa luterilainen kirkko-oikeus, raamatullinen luomiskunnon, kristillinen perhekäsitys, uskonnon- ja omantunnonvapaus sekä lopulta sananvapaus. Suomessa, kuten Ruotsissakin, on oikeus olla vain samaa mieltä enemmistön kanssa, ellei satu olemaan islaminuskoinen.

Historiasta tunnetaan tapauksia, että jonkin pyhydestään tunnetun nunnaluostarin lammikkoa tyhjennettäessä, pohjamudista kaivettiin laskematon määrä syntymänsä jälkeen salassa surmattujen pienten lasten luita. Raamattua vastaan nousseen virtaviivaisen suomalaisen tietoyhteiskunnan pohjamudissa piilevät kymmenientuhansien ennen syntymistään surmattujen lasten luut, jotka Jumala, elämän antaja on tarkoin laskenut. Käsittämätön äänettämyys heidän kohtalostaan on vallinnut jopa uskoa tunnustavien kristittyjenkin joukossa.

Pyhä risti

Tähän on tultu, ystävät! Pitäkäämme kuitenkin mielessä, että Jumalan sana ei ole kahlittu. Aidon luterilaisen kirkko-

oikeuden mukaan uskovien seurakunnat saavat itse pystyttää oikeat alttarit ja saarnatuolit. Ne saavat kutsua niihin oikeat, apostoliset papit ja saarnaajat, kun piispat ovat muuttuneet Jumalan sanan vastustajiksi. Tästä on kylliksi luettavaa Tunnustuskirjoissa: 'Augsburgin tunnustus' 28 ja 'Apologia', Schmalkaldenin opinkohdat sekä 'Paavin valta ja johtoasema'. Meidän ei tarvitse lähteä kirkosta, koska me emme ole siinä mitään muuttaneet. Kenelläkään ei kuitenkaan ole kirkossa oikeutta estää meitä pysyttämästä oikeita alttareita ja saarnatuoleja ja kokoontumasta niiden luo ja juurelle oikeita saarnaajia kuulemaan, joilta me myös voimme vahvalla luottamuksella vastaanottaa pyhät sakramentit.

Lupasiko Kristus Vapahtajamme, että Suomessa kolmannen vuosituhannen alussa kutsu ja kuuliaisuus toteutuisivat helposti? Mihin meiltä unohtui kirkon

seitsemäs tuntomerkki, pyhä risti? Kun se näkyy, tunnetaan ja sitä kannetaan, niin silloin itse kirkon Herra on omiaan erityisen lähellä, hän joka voitti maailman ristillään.

Aidon luterilaisen kirkko-oikeuden mukaan uskovien seurakunnat saavat itse pystyttää oikeat alttarit ja saarnatuolit.

Jumalan mahdollisuudet

Simo Kivirannan hautajaisissa 7.2.2004 kokoontuivat viimeistä kertaa perinteisen suomalaisen teologian ja kirkon edustajat. Emme silloin tienneet, että se oli jäähyväistilaisuus. Sen jälkeen jakaantuminen on tapahtunut nopeasti ja syvältä. Vuosikausia kätöksessä olleet voimat ikään kuin räjähtivät sen jälkeen.

Mitä muuta me siis elämme todeksi täl-

lä hetkellä kuin luterilaista uskonpuhdistusta? Se tuli eri tavalla kuin Simo Kiviranta sitä odotti, kuin me milloinkaan odotimme. Se on kuitenkin nyt todellisuutta. Uskonpuhdistus on täynnä Jumalan mahdollisuuksia yli sen, mitä silmä on nähnyt, korva kuulut ja ihmisen sydämeen astunut. Tänä päivänä emme ole enää yksinämme vaan yhdessä lähetystyön luoman maailmanlaajan oikean luterikunnan kanssa. Sen todistajat ja siunatut kehoittajat ovat usein tulleet luoksemme kaukaa. Näin ihmeellisesti on asiat! Siksi on rohkealla kiitosmielillä todettava: Tähän on tultu, tästä on hyvä mennä eteenpäin!

TEKSTI:
ANSSI SIMOJOKI
Nairobi

Kirjauutus!

Martti Luther

I Mooseksen kirjan selitys 32-40

Sid. 436s. Hinta 49 EUR

Saatavana myös:

Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 1-7
Sid. 431s. Hinta 49 EUR

Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 8-17
Sid. 444s. Hinta 49 EUR

Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 18-24
Sid. 450s. Hinta 49 EUR

Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 25-31
Sid. 544s. Hinta 49 EUR

Viisi osaa tarjouksena 170 EUR!

Kristuksen ehtoollisesta - suuri tunnustus
Sid. 224s. Hinta 38 EUR

Tilaukset toimituksesta!
p.041-5077283
juhana.pohjola@luthersaatio.com

Luther-säätiön valtuuskunta koolla Tampereella

Suomen Luther-säätiön toiminta on kasvanut nopeasti. Uusia jumalanpalvelusyhteisöjä on syntynyt eri puolille Suomea. Tästä johtuen Luther-säätiön hallitus on nähnyt tarpeelliseksi kehittää valtakunnallista yhteydenpitoa. On tarvetta uudentyyppisille rakenteille. Siksi säätiön hallitus päätti muuttaa valtuuskuntaa siten, että sen jäsenet ovat pelkästään jumalanpalvelusyhteisöjen keskuudestaan valitsemia edustajia, joita kustakin yhteisöstä on kaksi.

Valtuuskunnan tehtävänä on toimia jumalanpalvelusyhteisöjen yhteydenpitoelimenä. Näin voidaan yhteisöjen välillä jakaa kokemuksia ja yhdessä keskustellen kehittää toimintaa sekä paikallisella että valtakunnallisella tasolla. Valtuuskunta toimii linkkinä yhteisöjen ja Luther-säätiön hallituksen välillä.

Verkostoa rakentamaan

Tampereen Johannes-yhteisö isännöi valtuuskunnan kokousta lauantaina 28.4. Edustajia oli 11 jumalanpalvelusyhteisöstä. Jokaisessa niistä oli etukäteen keskusteltu oman yhteisön toiminnasta, sen haasteista ja ilonaiheista. Näitä omia kokemuksia nyt jaettiin ja niillä evästettiin toisia yhteisöjä.

Läsnäolijoille piirtyi selkeä kuva siitä, miten jokainen yhteisö on osa jumalanpalvelusyhteisöverkostoa. Meidät on lähetetty, ei pilkkiongelle vaan verkko-kalastukseen! Vaikka yhteisöt ovat eri tilanteissa, silti ilon- ja huolenaiheet ovat hyvin samanlaisia. Erityisinä haasteina todettiin tiedotuksen kehittäminen ja säännöllinen yhteisöjen talouskehityksestä informoiminen. Onhan suuri tarve saada yhteisöille uusia paimenia.

Puheenvuoroissa myös kyseltiin sitä, miten tässä yhä vaikeammaksi käyneessä kirkollisessa tilanteessa voidaan löytää yhteyksiä tunnustusrintaman sisällä, ja milloin on aika kypsä lähteä yhdessä rakentamaan lähetysshiippakunnan kaltaista kirkollista rakennetta kirkon sisällä.

TEKSTI: JP

Suomen Luther-säätiön messuja 2007

Heinola:

Sunnuntaina 26.8. Klo 15
Pääsinniemen rukoushuoneella, Jousantie.

Helsinki: Markus-yhteisö

Joka sunnuntai klo 11. Annankatu 7.

Hämeenlinna: Matteus-yhteisö

Sunnuntaisin klo 11. Tykistötie 13.
10.6.

Imatra:

Sunnuntaisin klo 15. Teppanalan rukoushuoneella.
10.6.; 12.8.

Joensuu:

Sunnuntaisin klo 11. Tikkamäentie 8.
10.6.

Kajaani:

Sunnuntaisin klo 17. Väinämöisenkatu 13.
10.6.

Kouvola: Paulus-yhteisö

Joka sunnuntai klo 11. Väinöläntie 21.

Kuopio: Pietari-yhteisö

Joka sunnuntai klo 11. Saastamoisenkatu 10.

Lahti: Samuel-yhteisö

Sunnuntaisin klo 10. Diakonialaitoksen Betel-salissa,
Sibeliuksenkatu 6B.
3.6.; 17.6.

Mikkeli: Tiitus-yhteisö

Sunnuntaisin klo 17 Rouhialankatu 2
10.6.; 8.7.; 5.8.

Oulu: Timoteus-yhteisö

Joka sunnuntai klo 10:30. Tuulimylynkatu 18.

Pori:

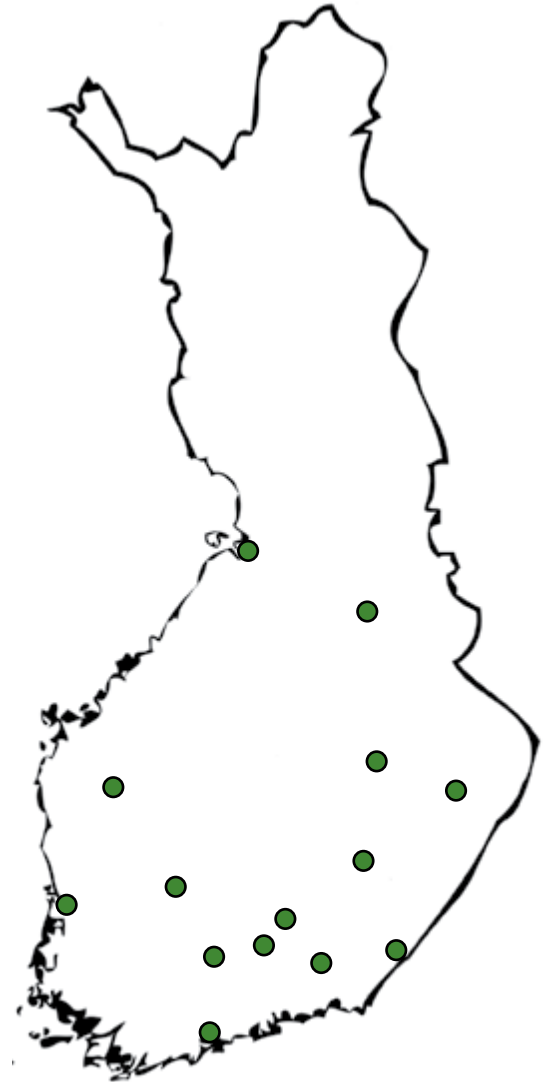
Sunnuntaisin klo 11. Karhunkatu 13.
10.6.; 26.8. alkaen joka sunnuntai.

Seinäjoki: Luukas-yhteisö

Sunnuntaisin klo 12. Kauppaneliö 13 as 3.
3.6.; 17.6.; 29.7.

Tampere: Johannes-yhteisö

Sunnuntaisin klo 17. Metodistikirkossa, Lapintie 4.
10.6.

Tilaa Pyhäkön Lamppu ilmaiseksi
kotiisi!

Soita: 041 507 72 83 / Pohjola

Pyhäkön Lamppu -toimitus

Päätoimittaja:	Juhana Pohjola	(juhana.pohjola@luthersaatio.com)
Toimitusavustajat:	Petri Hiltunen	(petri.hiltunen@luthersaatio.com)
	Sakari Korpinen	(sakari.korpinen@luthersaatio.com)
	Janne Koskela	(janne.koskela@luthersaatio.com)
Lehden taitto:	Forceimage Ay	(www.forceimage.com)

ISSN 1457-9901

Nordea 101230-209260

www.luthersaatio.com

Sävelet sanan palveluksessa

Alkusoiton äänet kaikuvat juh-
lallisesti porraskäytävään asti.
Jukka Aro on soitollaan aloittanut
Helsingin Markus-yhteisön messun.
Helsingistä kotoisin oleva Jukka
Aro vastaa osa-aikatoimisesti Mar-
kus-yhteisön musiikkitoiminnasta:
psalmikuorosta ja urkujensoitosta.
Jukka sai keväällä 2006 opintonsa
Sibelius-Akatemiassa päätökseen
suorittaen urkudiplomin. Sitä ennen
hän on opiskellut sekä pianonsoittoa
että teknillisessä korkeakoulussa.
Urkurin kutsumus on selvä, vaika-
ka työn saanti ei ole suinkaan ol-
lut itsestäänselvyys.

Ahdistus ajoi Kristuksen luo

- Aloitettuani korkeakouluopinnot Sibelius-Akatemiassa ja muutetuani parikymppisenä pois kotoa elämässäni oli muutama hyvin raskas vuosi. Opintoissa tuntui tie nousevan lopullisesti pystyyn, ja olin hyvin yksinäinen. Olin todella ahdistunut ja rukoilin apua Jumalalta.

Jukka kertoo, miten hän alkoi kaivata tietoa hengellisistä asioista, Raamatun lukemista ja uskovien yhteyttä. Kristillisten opiskelijajärjestöjen illoissa asiat alkoivat kirjastua hänelle.

- Tajusin, että minun elämäni tärkein asia on se, että Jeesus on ristinkuolemallaan sovittanut kaikki syntini ja ylösnousemuksellaan avannut tien ikuisen elämään. Ymmärsin myös, miten suuri aarre on Raamattuun perustuva luterilainen uskonoppi, Jukka muistelee.

- Herra pysäytti ja veti minut puoleensa nostamalla tien pystyyn ja ajallisten asioiden ahdistaa. Ymmärrän kuitenkin, että Hän halusi sanoa tällä tavalla paljon enemmän: tämä ajallinen elämä on vain silmänräpäys ikuisuuden rinnalla ja

saan viettää iankaikkisuuden Hänen omanaan.

Tie urkuriksi

Jukka on soittanut 5-vuotiaasta asti pianoa. Sibelius-Akatemian piano-opintojen jatkaminen alkoi tuntua yhdessä vaiheessa mahdottomalta, ja armon kirkastuttua hän päätti hakea vaihtoa kirkkomusiikin koulutusohjelmaan.

- Evankelis-luterilainen kirkko on urkurille lähestulkoon ainoa mahdollinen työnantaja. Opettajan virkoja on vain muutamia koko maassa. Kirkon virassa toimiessa ei ole mahdollista valikoida työtehtäviään. Raamattukriisin ja muun muassa virkakysymyksen aiheuttama ongelma ei siis koske vain pappeja vaan yhtä lailla myös kanttoreita.

- Joissakin harvoissa paikoissa voi ymmärtäväinen esimies suostua joihinkin erikoisjärjestelyihin, mutta tavallisesti lähtökohta on, että kirkollisveroa maksavien seurakunnan jäsenten tulee saada seurakunnan työntekijöiltä haluamiaan palveluita.

- Evankelis-luterilainen kirkko on päätöksenteossaan irtaantunut selvästi Jumalan sanasta. Raamattuun sidotulla omallatunnolla varustettu työntekijä ei voi valikoida työtehtäviään eikä tavallisesti voi enää edes päästä seurakunnan virkoihin, Jukka kertoo.

Musiikin lahja

- Koen musiikin olevan hienoimpia lahjoja, joita Jumala on ihmiselle antanut. Musiikki ylittää usein sen, mihin sanat ulottuvat ja vaikuttaa syvästi tunteisiimme. Itselleni hieno musiikki on parhaita lohduttajia raskaina hetkinä, ja iloisena jokin riemullinen musiikki alkaa usein soida mielessä.

- Olemme luterilaisina monessa suhteessa etuoikeutettuja myös musiikin saralla.

- Uskonpuhdistuksen toinen päähaara, reformoitu kristillisuus, omaksui alusta lähtien paljon kielteisemmän asenteen musiikkiin. Luterilaisen puhdasoppisuuden aika oli myös ainutlaatuista kirkkomusiikin kukoistuskautta. Sävelet julistivat ja syvensivät kaikkea sitä, mitä kirkoissa opetettiin. Meillä on valtava perintöarkku käytössämme. Osaammekohan olla nykyään riittävän kiitollisia tästä.

- Jumalanpalvelusmusiikki on parhaimmillaan opetusta ja julistusta. Parhaat virtemme selittävät ja opettavat Raamattua tavattoman syvästi. Virsi voi myös olla seurakunnan tai yksittäisen kristityn rukousta, meidän puhettamme Jumalalle. Itsekin rukoilen varsinkin ahdistuksen hetkinä usein hiljaa jonkin virren sanoilla - virsikirja on tässä mielessä hartauskirja vailla vertaa.

TEKSTI JA KUVA:
JP